

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012. Цей переклад був здійснений за підтримки Фонду прав людини Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не зобов'язує Суд. Для отримання додаткової інформації ознайомтеся з повідомленням про авторські права в кінці цього документа.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Інформаційний бюлетень про практику Суду № 135

Листопад 2010

Такске проти Бельгії - 926/05 (*Taxquet v. Belgium*)

Рішення 16.11.2010 [GC]

Стаття 6

Кримінальне провадження

Стаття 6-1

Справедливий розгляд справи

Відсутність належних процесуальних гарантій, які б дозволили обвинуваченому зрозуміти мотивацію обвинувального вердикту, винесеного судом присяжних: *порушення*

Факти – Між 2003 і 2004 р. заявник разом з сімома підсудними був засуджений судом присяжних за звинуваченням у вбивстві почесного міністра (*ministre d'Etat*), а також замаху на вбивство партнера останнього. Для винесення вердикту присяжним засідателям було запропоновано відповісти на тридцять два запитання, чотири з яких стосувалися заявника. Після винесення присяжними обвинувального вердикту заявник був засуджений до двадцяти років позбавлення волі. Касаційний суд відхилив його скаргу на рішення суду присяжних, яка стосувалася питань права.

У рішенні від 13 січня 2009 року Палата Європейського Суду одноголосно постановила, що мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з невмотивованістю рішення суду присяжних (див. Інформаційний бюлетень № 115).

Право – Пункт 1 статті 6: Декілька держав-членів Ради Європи мали систему судового розгляду присяжними, в рамках якої професійні судді не могли брати участь в обговоренні присяжних засідателів при винесенні вироку. Ця система, яка керувалася законним прагненням залучити громадян до

здійснення правосуддя, особливо щодо найсерйозніших злочинів, не могла бути поставлена під сумнів в цьому контексті. Суд раніше постановляв, що відсутність мотивованого вердикту присяжних засідателів сама по собі не становила порушення статті 6. Тим не менш, для того, щоб вимоги справедливого судового розгляду були задоволені, повинні бути достатні гарантії, які б дозволили обвинуваченому і громадськості зрозуміти винесений вердикт. Такі заходи могли включати, наприклад, надання присяжним вказівок або повчань з правових питань, що розглядалися, або представлених доказів; постановка присяжним точних, однозначних запитань, які б складали основу вердикту; або компенсування того, що відповіді присяжних не були мотивовані. Проте у даній справі ані обвинувальний акт, ані запитання присяжним не містили достатньо відомостей про причетність заявника до злочинів, у яких він обвинувачувався. Обвинувальний висновок згадував кожен злочин, в якому він був звинувачений, однак не зазначав, які докази сторона обвинувачення могла використати проти нього під час судового розгляду. Питання, поставлені перед присяжним головуючим суду присяжних, були коротко сформульовані і однакові для всіх підсудних. Навіть якщо розглядати поставлені питання в поєднанні з обвинувальним актом, вони не дозволяли заявнику з'ясувати, які конкретні докази і фактичні обставини призвели до винесення присяжними обвинувального вердикту проти нього. Він не зміг зрозуміти, наприклад, що саме присяжні розуміли під його особистою роллю по відношенню до інших підсудних, чому злочин було класифіковано як умисне вбивство (*assassinat*), а не як вбивство (*meurtre*), і чому обтяжуюча обставина умисності була взята до уваги в його справі стосовно замаху на вбивство партнера міністра. Цей недолік був ще більш проблематичним, тому що справа була складною з фактичної і правової точки зору, судовий розгляд тривав більше двох місяців і велика кількість людей давали показання. Насамкінець, національна система не передбачала звичайної скарги на рішення суду присяжних. Скарги до Касаційного суду стосувалися лише питань права, і тому не забезпечували обвинуваченим адекватного роз'яснення мотивів засудження. Відповідно, заявникові не було надано достатніх гарантій, щоб він міг зрозуміти, чому він був визнаний винним, і, провадження, таким чином, було несправедливим.

Висновок: порушення (одноголосно).

Стаття 41: 4 000 євро як компенсація за збитки нематеріального характеру.

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька. Цей переклад був здійснений за підтримки Фонду прав людини Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не зобов'язує Суд, і Суд не несе відповідальності за його якість. Він може бути завантажений з бази даних судової практики Європейського суду з прав людини HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-яких інших баз даних, яким Суд надав його. Він може бути відтворений у некомерційних цілях за умови зазначення повної назви справи разом з вище вказаним повідомленням про авторські права і посиланням на Фонд прав людини. Будь-яку особу, яка бажає використовувати переклад або його частину в комерційних цілях, просимо зв'язатися за наступною адресою: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any

responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.

Click here for the [Case-Law Information Notes](#)